

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 27/06/2023

*****

“NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

Chương 5 – Phần 2: NHẮC NHỞ TIN SÂU NHÂN QUẢ

Mục: NÓI RÕ SỰ NHÂN QUẢ (BÀI MỘT)

Hai bài trước chúng ta đã học về Lý nhân quả, hôm nay Hòa Thượng nói cho chúng ta nghe rõ về sự nhân quả. Hòa Thượng nói với mục đích đặc biệt đó là khuyên tấn người giàu sang hy vọng họ giác ngộ. Giác ngộ được việc họ đời trước đã tu tích phước báu cho nên đời này mới có thể hưởng phước. Chúng ta có phước thì chúng ta vẫn phải tiếp tục tu phước vậy thì giàu sang, phú quý mới có thể đời đời kiếp kiếp tiếp nối không bị đứt đoạn. Nếu chúng ta chỉ đem tiền của trong đời này hưởng hết thì đời sau nhất định là sự giàu sang đó sẽ bị đứt đoạn. Đây là sự nhắc nhở đối với người giàu sang.

Người nghèo khổ cũng phải biết rằng, đời trước mình đã không tu phước, không tích phước nên đời này nghèo khó, khốn cùng. Chúng ta biết được đời trước chúng ta không tu phước, tích phước thì đời này chúng ta phải nỗ lực hơn chứ chúng ta không oán trời, trách người. Đa phần người thế gian chỉ oán trời trách người, họ cho rằng ông trời không công bằng, Đức Phật không từ bi. Chúng ta có ý niệm oán trời, trách người thì chúng ta chỉ càng tạo thêm nghiệp.

Hòa Thượng nói: ***“Trong đời này, dù là người cùng khổ hay người giàu sang nếu chúng ta chưa có thiện duyên gặp được Phật pháp, không được tiếp nhận được những lời giáo huấn của Phật thì chúng ta vẫn mê muội, vẫn tạo tác rất nhiều nghiệp ác. Giáo dục của Phật là vô cùng quan trọng!”***

Hòa Thượng thường nói: ***“Chúng ta phải thúc đẩy, phổ biến rộng giáo dục Phật Đà để mọi người được tiếp nhận, mọi người nhận ra đạo lý thì họ sẽ biết chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành thánh”***. Trước đây, khi tôi đi giảng ở các vùng quê, tôi khuyên mọi người phải tái tạo phước báu. Hiện tại, mọi sự thuận tiện mà chúng ta có được chính là nhờ chúng ta có phước báu. Chúng ta không biết tái tạo, bồi đắp phước báu thì cũng giống như chúng ta chỉ biết rút tiền trong ngân hàng mà không gửi vào, một ngày tiền trong ngân hàng cũng sẽ cạn kiệt. Người thế gian chỉ thích hưởng phước chứ không thích tu phước, tích phước.

Người có trí tuệ thì luôn biết tiếc phước, không tùy tiện hưởng phước. Có những người luôn muốn người khác giúp đỡ, lo lắng, cung phụng mình nhưng bản thân họ thì lại lười biếng, nhếch nhác, chênh mảng. Ở thế gian này, chúng ta chỉ cần dụng tâm, cần

mẫn một chút thì nhất định chúng ta có thể làm được mọi việc. Vừa qua, có một cô giáo cắt 2 tay nhưng vẫn được đặc cách tuyển làm giáo viên. Cô được đặc cách vì cô rất chuyên cần, dạy rất giỏi. Tôi thường hay nói với chính mình: “*Người ta không chân, không tay mà còn người ta còn phấn đấu làm được nhiều việc lợi ích chúng sinh đến như vậy! Vậy thì mình có tay, có chân có mắt mà mình không làm được thì thật tệ hại!*”. Sáng nay tôi thức dậy trước khi chuông điện thoại reo. Chúng ta phải luôn ở trạng thái cần mẫn, phấn đấu không cho phép chểnh mảng.

Hòa thượng nói: “***Phật Bồ Tát xuất hiện ở thế gian này để toàn tâm toàn lực giúp đỡ chúng sanh, để chúng sanh giác ngộ. Đây là sự nghiệp của Phật Bồ Tát.***” Chúng ta thân là đệ tử Phật, chúng ta phải học tập tâm nguyện của Phật. Chúng ta phải học theo tâm từ bi của Phật Bồ Tát, kế thừa sự nghiệp của Phật Bồ Tát một cách tự động, tự phát. Nếu mỗi người học Phật đều học theo Phật Bồ Tát thì chúng sinh sẽ được lợi ích rất lớn. Đây là bổn phận, là nghĩa vụ, là trách nhiệm của mỗi người học Phật chúng ta.

Chúng sinh chưa giác ngộ là lỗi do chúng ta chưa tích cực. Nếu chúng ta tích cực giảng giải, làm ra tấm gương thì nơi nơi đều giác ngộ, đều làm theo. Khi tôi đến Tịnh Tông học hội ở Bắc Mỹ, tôi giảng bài vào buổi sáng, buổi chiều tôi làm lễ tri ân Cha Mẹ. Tôi chỉ chia sẻ khoảng một tiếng nhưng rất nhiều người họ đã phát tâm tri ân Cha Mẹ. Một số đôi vợ chồng tri ân nhau, có một người chồng lạy người vợ để sám hối vì trong quá khứ ông đã tạo rất nhiều tội lỗi với vợ, với gia đình, sau đó, họ ôm nhau khóc.

Sau đó, tôi cũng qua đó tổ chức lễ tri ân thêm một lần nữa, có một cậu thanh niên rất to béo, cậu nặng khoảng 100kg, cậu ngồi thẳng chân ra do không ngồi xếp bằng không được, xung quanh có ghế nhưng cậu không ngồi. Ban đầu tôi tưởng rằng cậu có tâm chướng ngại buổi lễ nhưng khi tôi hỏi ai muốn tri ân Cha Mẹ mình thì cậu thanh niên đó giơ tay đầu tiên. Cậu thanh niên đó đứng dậy nói một nửa tiếng Anh, một nửa tiếng Việt là: “*Con rất sai lầm mà mommy vẫn tha thứ cho con, vẫn yêu thương con!*” Sau đó cậu lạy mẹ. Chúng sinh chưa được dạy nên họ chưa biết, nếu được dạy thì họ sẽ làm tốt.

Hòa Thượng nói: “***Vậy thì chẳng phải còn chúng sinh chưa giác ngộ là lỗi làm của chúng ta?***”. Câu nói này của Hòa Thượng khiến tôi hết sức cảm động, tôi cảm nhận trách nhiệm của mình. Chúng ta là học trò của Phật, đệ tử Phật thì chúng ta phải học tập, mô phỏng theo tâm nguyện của Phật Bồ Tát.

Chúng ta mở mang Phật pháp không phải là để Phật pháp được lớn mạnh mà là để nhiều chúng sinh tiếp nhận được Phật pháp, để nhiều người có cơ hội để giác ngộ, quay đầu. Chúng ta phải hiểu rằng Phật pháp là vô ngã, vị tha, quên mình vì người. Tư tưởng của Phật hoàn toàn không có ta thì làm sao còn cái của ta! Bổn phận của chư Phật Bồ Tát là giúp chúng sanh giác ngộ, quay đầu. Đây cũng là sứ mạng của những người

học Phật chúng ta. Chúng ta dùng tất cả những phương tiện khéo léo nhất để giúp chúng sinh thoát khổ, giúp đỡ chúng sinh quay đầu.

Trong nhiều năm qua chúng ta đã thấy có những người chưa biết hiếu thảo với cha mẹ đã quay đầu hiếu thảo với cha mẹ. Khi một người con đã bắt đầu hiếu thảo với Cha Mẹ thì họ bắt đầu hướng Phật, học Phật. Chúng ta không cần phải bắt một người phải học Phật trước. Những người bắt đầu học chuẩn mực của thánh hiền thì họ cũng sẽ dần phát tâm học Phật. Chúng ta thấy nhiều năm qua chúng ta tổ chức lễ hội hoàn toàn miễn phí, những buổi học offline hay trực tuyến đều hoàn toàn miễn phí, gần đây chúng ta làm rau sạch, làm đậu sạch cũng tặng miễn phí. Chúng ta học theo tâm vô ngã, vị tha, tâm từ bi vô điều kiện của Phật Bồ Tát. Khi chúng ta làm tốt thì mọi người sẽ tìm hiểu chúng ta, họ biết chúng ta học Phật thì họ cũng học theo chúng ta.

Lần trước, tôi ra Hà Nội, lúc ngồi trên máy bay, lúc đặt vé máy bay tôi có đặt xuất ăn chay, cho nên tiếp viên đưa xuất ăn chay cho tôi. Phía sau tôi có hai vị Phật tử và một sư cô, họ cũng muốn được phát xuất ăn chay như tôi nhưng người tiếp viên nói với họ rằng, nếu muốn có xuất ăn chay thì phải đặt trước. Tôi nhường hai xuất ăn chay xuống phía dưới cho họ và đưa thêm mấy chiếc bánh rong biển. Khi chúng tôi sẵn sàng nhường hai phần ăn chay của mình cho họ thậm chí còn tặng thêm mấy món ăn chay thì chắc chắn trong lòng họ nghĩ *“Hai người này nhất định là học Phật rồi!”*. Khi đi đường dài tôi thường mang theo hộp cơm do tôi tự nấu. Đi đến đâu chúng ta cũng làm việc tốt thì người ta biết mình là người học Phật thì người ta sẽ hướng đến Phật. Hòa Thượng nói: ***“Đó mới là chân thật tô son thếp vàng lên mặt Phật”***.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta biết thế sự vô thường, tất cả mọi việc đều do nhân duyên quả báo thế nhưng chúng ta chưa đạt đến mức thật biết. Nếu chúng ta thật biết, biết một cách chắc chắn, biết một cách tường tận thì chúng ta sẽ khác”***.

Hòa Thượng kể câu chuyện, năm xưa có một vị lão cư sĩ tên là Quách Từ Khánh, trong thời kỳ kháng chiến, ông ở Thượng Hải, ông quen biết một vị lái buôn, người lái buôn này buôn bán rất tốt, ông chỉ có một người con trai nhưng người con trai này rất ngoan cố, cứng đầu. Một hôm, cậu con trai này mang theo mười mấy đồng tiền đi học, khi tiền bị rơi trên đường, có một người quen biết Cha của cậu ấy nhìn thấy liền nhặt lên và nói đùa với cậu bé này: *“Nếu con kêu ta bằng chú thì ta sẽ trả tiền lại cho con!”*. Mọi người biết cậu bé đó nói gì không? Cậu bé nói: *“Nếu ông kêu tôi bằng chú thì tôi sẽ cho ông thêm 10 đồng nữa”*. Hòa Thượng nói: *“Một đứa trẻ mà đến mức đạt đến trình độ này thì hết cách rồi!”*. Một hôm người lái buôn này tổ chức sinh nhật, ông mời rất nhiều người bạn đến nhà, ông hướng đến mọi người tuyên bố rằng tất cả tài sản của ông đều sẽ giao cho đứa bé này. Sau đó, ông mới hướng đến mọi người nói rõ rằng, ngày trước ông đi làm cho một ông chủ người Đức, khi ông chủ người Đức chết thì ông đã lấy hết tài sản của ông ta. Đứa bé này chính là ông chủ người Đức đó tái sinh đến để phá hết tài sản.

Chúng ta phải nhìn cho thấu tất cả mọi sự việc trên thế gian này. Tại sao có những người con rất tận tâm, tận lực, rất hiếu thảo với Cha Mẹ? Có người con khi bị cha mẹ ngăn cấm kết hôn thì họ mua thuốc độc tự vẫn. Gần đây, có người con, khi Cha Mẹ không đồng ý cho kết hôn thì người con đó đã mua thuốc sâu đổ vào nồi canh của Cha Mẹ. Ở thế gian này, chúng ta phải hiểu được tất cả đều do nhân duyên quả báo, đòi nợ, trả nợ, báo ân, báo oán.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian này cho rằng khỏe mạnh, sống lâu, trường thọ là do thuốc thang, do bổ phẩm. Đây là mê hoặc điên đảo! Nếu những thứ thuốc này chân thật là có hiệu quả vậy thì những người giàu sang sẽ không có bệnh, sẽ sống lâu. Ngày trước, các hoàng đế đa phần đều chết yểu!*”. Hòa Thượng nói: “*Cả đời tôi chưa từng uống bổ phẩm. Tôi chỉ uống nước nấu sôi để nguội, thậm chí tôi chưa từng uống nước có màu, không uống trà, không uống cà phê*”. Tâm Hoà Thượng thanh tịnh, tâm thanh tịnh có năng lực sản sinh ra năng lượng.

Hòa Thượng dẫn câu chuyện trong “*Báo ứng hiện đời*”, có một người chuyển đến sống ở một ngôi làng, ông sống rất hiền lương, thường bắc cầu, bồi lộ, bố thí làm nhiều việc lợi ích cộng đồng. Nhưng sau đó ông bị bệnh chết yểu nên mọi người đều thương tiếc. Khi mọi người điều tra ra thì biết rằng, ngày trước, khi ông còn làm quan, nhà vua ra lệnh cho ông mang tiền của đi cứu tế người dân gặp thiên tai nhưng ông không cứu tế mà chiếm hết số tiền đó. Sau khi từ quan thì ông lại đi đến một nơi khác để sinh sống, ông đến nơi mới, ông nhận thấy hành vi của mình là sai nên ông cũng phát tâm làm một chút việc thiện nhưng việc làm đó không thể bù đắp được so với tội nghiệp ông đã tạo. Những người bị thiên tai lũ lụt không có thức ăn nên họ bị chết rất nhiều.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc, chúng ta là người học Phật, là người đệ tử Phật thì chúng ta phải học theo cách làm của Phật, tâm từ bi của Phật. Đó chính là chúng ta giúp chúng sinh giác ngộ, giúp chúng sinh quay đầu. Cho dù chúng ta đem tiền của bằng cả một tam thiên đại thiên thế giới, đem tiền của bằng cả thế gian này để bố thí thì cũng không bằng chúng ta đem Phật pháp nói cho người khác nghe. Vì chúng ta đem Phật pháp nói cho người nghe thì người sẽ giác ngộ, người sẽ quay đầu, người sẽ hướng thiện, chúng ta cho tiền, cho gạo thì họ sẽ vẫn tiếp tục tạo nghiệp. Bố thí tiền của nhiều cũng không bằng bố thí mấy câu kệ của Phật pháp. Khi nghe được mấy câu kệ của Phật Pháp họ hiểu ra được, họ sẽ giác ngộ, quay đầu. Người chưa biết làm thiện họ sẽ tích cực làm thiện, người chưa biết hiếu hạnh họ sẽ tích cực làm việc hiếu, họ chưa biết tri ân thì họ sẽ tích cực tri ân. Điều này mới thật sự thiết thực.

Khi chúng ta học 1200 chuyên đề hay học “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, Hòa Thượng đều nhắc: “*Chúng ta cần phải làm ra tấm gương*”. Người chân thật bố thí pháp là người làm ra tấm gương. Người làm ra tấm gương thì người đó mới là người chân thật là bố thí pháp. Chúng ta làm ra tấm gương thì chúng sinh sẽ sinh tâm kính phục, sinh tâm ngưỡng mộ. Khi họ đã kính phục, ngưỡng mộ rồi thì họ sẽ tìm hiểu và

học theo, làm theo. Mỗi người học Phật chúng ta đều đang “*gánh nặng đường xa*” nhưng không phải vì việc đường càng xa gánh càng nặng mà chúng ta thoái tâm, chúng ta chệnh mảng. Gánh càng nặng thì càng phải phấn đấu hơn, cần phải nỗ lực hơn. Hòa Thượng nói: “*Còn một chúng sinh đau khổ là lỗi ở chúng ta!*” hay Ngài cũng nói: “*Chúng ta chậm đi một ngày thành tựu thì chúng sinh thêm một ngày đau khổ.*” Đây là trách nhiệm của chính những người học Phật chúng ta chứ không phải ai khác.

Hòa Thượng thường nói: “*Chúng ta biết một phần thì chúng ta làm một phần, nói một phần, chia sẻ một phần. Chúng ta biết hai phần thì chúng ta làm hai phần, chia sẻ hai phần. Chúng ta phải thật làm, thật nói*”. Chúng ta thật làm thì chúng ta thật có kết quả. Chúng ta thật có kết quả thì chúng ta mới là người thật nói, lời nói chúng ta mới có lực. Lời nói của chúng ta có lực thì chúng sinh cảm thấy có niềm tin. Chúng ta làm không thành công vì chúng ta chưa thật làm. Nếu chúng ta thật làm, chúng ta sẽ thật chuyển đổi được hoàn cảnh, thật chuyển đổi luôn cả oan gia trái chủ. Oan gia trái chủ vẫn đến công kích, vẫn chướng ngại chúng ta thì chúng ta phải tự xem lại chính mình. Đây rõ ràng là do chúng ta chưa thật làm! Chúng ta vẫn còn buông lung, chệnh mảng. Tôi cũng bị oan gia công kích rất mạnh mẽ. Mỗi lần như vậy tôi luôn nhìn thấy rằng mình chưa làm tốt, chưa có thật làm, mình phải thật làm lại!

Vừa rồi Mẹ tôi bị bệnh, trên người bà có một vết lõm sâu gần bằng quả trứng. Đây chính là oan gia. Tôi phải tích cực làm tốt hơn để hồi hướng cho bà. Đến hôm nay thì vết lõm đó đã gần đầy và sắp lành. Oan gia trái chủ không công kích được chúng ta thì họ sẽ công kích những người xung quanh chúng ta. Hôm trước tôi nói với mọi người: “*Ta Bà không phải là trốn dễ đùa, nếu chúng ta có thể đi được sớm thì nên đi sớm!*”.

Chúng ta vãng sanh là để chúng ta hoàn thành học nghiệp của mình. Chúng ta phải thường nguyện mai này chúng ta có đầy đủ năng lực thì chúng ta phải quay lại tiếp độ chúng sinh. Chúng ta còn mang thân chúng sinh, mang thân nghiệp chướng này thì tín tâm của chúng ta rất mong manh. Chúng ta thường thoái tâm rất nhanh, một việc không thuận ý, vừa lòng thì chúng ta có thể đã thoái tâm rồi. Chúng ta học được một chút chuẩn mực của Thánh Hiền, đời sống chúng ta thanh thoi rồi thì chúng ta cũng không nên ở yên đó để hưởng thụ. Chúng ta phải cần mẫn, phấn đấu hơn, tích cực hơn để làm những việc lợi ích cho tha nhân. Chúng ta phải tranh thủ thời gian còn có thể để làm nhiều việc tốt, đừng để đến khi chúng ta không còn có cơ hội để làm việc tốt nữa. Thí dụ như khi bệnh khổ đến hay khi ma chướng đến chướng ngại thì lúc đó chúng ta muốn làm cũng không được.

Hòa Thượng từng nhắc: “*Khi hơi ấm còn trong tay, khi linh hồn còn đang ở trong thân tứ đại này thì chúng ta hãy mau mau làm việc tốt. Nếu không đến lúc chúng ta muốn làm thì cũng không đủ sức, không đủ cơ duyên để làm*”. Hiện tại chúng ta có rất nhiều cơ duyên để làm lợi ích cho chúng sinh. Chúng ta tổ chức những khóa học hè, những lễ tri ân cha mẹ ở khắp miền Nam Bắc, những vườn rau sạch, hệ

thống sản xuất đậu sạch cũng được xây dựng ở khắp nơi. Có quá nhiều việc tốt trên thế gian này để làm, sao chúng ta chưa làm!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!